

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 72.

Ottende Session.

25de Møde.

Mandagen den 12te Januar, Aften Kl. 7.

(Fortf.)

Ordføreren (Tscherning): Det ærede Thing vil erindre, at ved Bestemmelserne i den saakaldte Høkerlov, Loven af 8de Marts 1856, var Anskaffelsesretten af visse Varer for Høkerne indskrænket til Kjøbstæderne i Kongeriget Danmark. Ved dette af Ministeriet fremlagte og af det andet Thing vedtagne Lovforslag er denne Anskaffelsesret udvidet til Monarchiet, til Hertugdømmerne Slesvig, Holsteen og Lauensborg. Det er jo allerede et betydeligt Fremskridt for dem, som have meent, at denne Indskrænkning til Kongeriget alene var en uheldig Bestemmelse. I Udvalget har der dannet sig et Fleertal, som har ønsket i denne Henseende at bringe Loven tilbage til det, den oprindeligt var bleven i Folkethinget. Vi have troet, at det var nødvendigt ved denne Leilighed at lægge for Dagen, a' en saadan Indskrænkning i Anskaffelsesretten, som endnu er tilbage, var det rigtigst at have. Vi have fuldkommen erkjendt, at det var allerede et betydeligt Skridt henimod en friere Anskaffelse, som var skeet igjennem Lovforslaget, saaledes som det forelaa; men vi have dog ikke troet at kunne bringe det for Thinget uden at give Anledning til, at den Mening kunde staa sig Luft, kunde faae Leilighed til at nærmere at udtale sig, som gik ud paa at fastholde en Anskaffelsesret, der var fuldkommen fri for Høkerne, som man i det Hele maa ønske dette for Enhver, der skal drive Handel og handle for billigt Kjøb; thi de kunne kun sælge i Forhold til, som de kjøbe,

og jo friere de Midler ere, som de kunne anvende for at indkøbe, desto billigere kunne de sælge. Det er, som sagt, kun et Fleertal, som har sluttet sig til denne Mening. Forøvrigt har Udvalget deelt sig i to Mindretal. Jeg vil formode, at ethvert af disse vil begrundede sin Mening særskilt. Jeg skal heller ikke udtale mig angaaende Forslaget under Nr. 1; det har været fremlagt i Udvalget, men ikke der fundet nogen Tilstemning.

J. A. Hansen: Jeg har ikke kunnet finde Medhold hos Udvalgets øvrige Medlemmer for min Mening om, at det første Punktum i § 1 er uheldigt og burde udskydes af Lovudkastet. Jeg har i Betænkningen i Korthed meddeelt de Grunde, som have bevæget mig til at holde paa mit Forslag, uagtet jeg i Udvalget har staaet ene dermed; der er deri ansørt, at jeg ikke finder Grund til, da Høkerloven af 8de Marts f. A. engang foreligger i den Stikkelse, den fik i sidste Session, og i sin Tid har vaakt nogen Bevægelse, nu strax at gaae ind paa at udvide de Bestemmelser, som dengang af Hensyn til Kjøbstæderne bleve indsatte. Det kan ikke nægtes, at denne Udvidelse, der er bragt i Forslag, vilde være til Skade for flere Kjøbstæder i Kongeriget; det lader sig paa ingen Maade nægte, og saadanne Forandringer finder jeg ikke Grund til at gjøre. Foraavidt min Mening ikke skulde finde det ærede Things Medhold, skal jeg erklære, at jeg slutter mig til Majoriteten i Udvalget, der bestaaer af tre af dets Medlemmer. Naar man ikke vil holde paa den Indskrænkning, der foreligger i den nugældende Lov, men vil udstrække Retten til at gjøre Indkøb ogsaa til Hertugdømmernes Kjøbstæder, saa indseer jeg ikke, at der er